

C. Vedrørende det udarbejdede Forslag til Ændring af Folkeforsikringsloven.

For at undgaa, at der sker Ændring i Folkeforsikringslovens nuværende Paragrafantal foreslaas det, at Bestemmelserne i Folkeforsikringslovens § 21 vedrørende Oppebærelse af Pengehjælp, naar Medlemmet har Krav paa Understøttelse i Henhold til Ulykkesforsikringsloven eller paa anden Maade, ved egne Midler eller gennem Arbejdsgiver, er sikret Pengehjælp, *henflyttes til § 18 efter Stykke 5*, som netop vedrører Bestemmelsen om Sygekassernes Ydelse af Pengehjælp ..... Derefter foreslaas § 20 omnummereret til § 21, ..., hvorefter Hovedbestemmelserne vedrørende Sygekassernes Ydelse af Begravelseshjælp indsættes i Folkeforsikringsloven som en *ny Paragraf 20^a*) .....

Herefter vil man finde Bestemmelserne om Sygekassernes tvungne Ydelser i § 18 (Lægehjælp, Sygehusbehandling, Pengehjælp og Betaling for Insulin, Lever-Præparater og eventuelle andre livsvigtige Præparater), § 19 (Barselhjælp) og § 20 (Begravelseshjælp), hvilket formentlig vil give en tilfredsstillende Systematik.

Princippet i Forslaget er, at *alle nydende Medlemmer* skal have Begravelseshjælp. Hjælpens Størrelse fastsættes af den enkelte Kasse indenfor de nærmere fastsatte Grænser og skal være delelig med 50, hvilket svarer til de i Øjeblikket almindelige Forhold. Da der imidlertid forekommer Tilfælde, hvor Begravelseshjælpen i Øjeblikket ikke er delelig med 50, foreslaas det, at Direktøren for Sygekassevæsenet skal kunne dispensere fra Lovens almindelige Regel. Personer over 60 Aar, som *ikke hidtil* har haft Ret til Begravelseshjælp, faar — som nævnt — kun Ret til Halvdelen af den for Kassen almindeligt gældende Hjælp. (Forslagets nye § 20, Stk. 1 og 2).

Nydende Medlemmer, som er blevet overført til *bidragydende Medlemsret*, fordi de har opbrugt Retten til Sygehjælp fra Kassen, skal ligeledes være begravelsesforsikret. (Forslagets nye § 20, Stk. 1). Denne „Tvang“ har jeg ment at burde paalægge dem i deres egen Interesse, fordi netop disse Personer maa forudsættes at være daarligt stillet og derfor maaske af økonomiske Grunde vilde glide ud af Forsikringen. Saafernt de ikke selv evner at yde Præmien, skal de have Adgang til Hjælp til Bidragets Erlæggelse i Henhold til Bestemmelserne i Folkeforsikringslovens § 15, se Forslagets § 5.

Løvrigt foreslaas, at nydende Medlemmer, der overgaar til at være bidragydende Medlemmer, *frivilligt* skal kunne sikre sig Begravelseshjælp. Dette maa formentlig anses for et Billighedskrav, idet de ellers mister, hvad de i Aarens Løb har betalt til Forsikringen. Undtagne er dog saadanne, som er blevet bidragydende paa Grund af Restance, eller som i Medfør af Folkeforsikringslovens § 10, Stk. 8 og 9, paa Grund af Svig eller Dobbeltforsikringer overført til bidragydende Medlemsret efter Resolution af Direktøren for Sygekassevæsenet. (Forslagets nye § 20, Stk. 3).

Der kunde dog i denne Forbindelse være Tale om, at de Medlemmer, som i Medfør af Lovens § 10, Stk. 9, paa Grund af Svig mod Kassen mister deres nydende Medlemsret enten for stedse eller for et af Direktøren for Sygekassevæsenet nærmere fastsat Tidsrum, eller fordi de har overtraadt Bestemmelserne om Dobbeltforsikring, skulde kunne bevare Begravelsesforsikringen, idet Svigen her — i Modsætning til de i § 10, Stk. 8, nævnte Tilfælde, hvor Overførelse til bidragydende Medlemsret sker paa Grund af svigagtige Oplysninger eller svigagtig Fortielse af Omstændigheder vedrørende Helbredstilstand eller Arbejdsførhed — *ikke* skyldes Ønsket om at skjule et daarligt Helbred, og at der saaledes i og for sig ikke er Grund til at befrygte, at Begravelsesforsikringen for deres Vedkommende forholdsvist hurtigt vil kunne blive aktuel. Naar jeg dog har ment, at disse Medlemmer heller ikke skal kunne sikre sig Begravelseshjælp, skyldes dette almindelige samfundsmæssige Betragtninger. idet der næppe synes at være Anledning til at lade en *Tilladelse* til at tegne Begravelsesforsikring komme saadanne Personer til Gode, som har udvist uredeligt Forhold overfor den sociale Forsikring. Hertil kommer, at der ikke synes at være Grund til at stille saadanne Personer gunstigere end dem, der — uden at have vist noget uredeligt Forhold — paa Grund af mindre gode økonomiske Forhold er kommet i Restance med Medlemsbidraget.

1) Se Ændringsforslaget til § 20.